

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 99/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B2-50Csp/172/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-50Csp/172/2021. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 1 250 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“), sa návrhom na vydanie upomínacieho platobného rozkazu z 9. júla 2021 domáhala zaplatenia sumy 7 306,17 eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) vydal 22. júla 2021 platobný rozkaz, proti ktorému podal sťažovateľ 11. augusta 2021 odpor, na základe ktorého bol platobný rozkaz zrušený.

3. Upomínací súd postúpil 19. októbra 2021 vec Okresnému súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“). Napadnuté konanie je v súčasnosti vedené na mestskom súde, pričom do dňa podania ústavnej sťažnosti v ňom nebolo meritórne rozhodnuté.

II. Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti zrekapituloval doterajší priebeh napadnutého konania, pričom existenciu zbytočných prietáhov vidí v nečinnosti, ako aj v neefektívnom postupe okresného (v súčasnosti mestského) súdu. Neefektívnosť je podľa jeho názoru deklarovaná tým, že do dňa podania ústavnej sťažnosti mu nebolo doručené na vyjadrenie stanovisko žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu, no duplicitne mu okresný súd zaslal platobný rozkaz, ku ktorému už sťažovateľ zaujal stanovisko vo forme odporu. Okresný súd pritom zaslal výzvu s platobným rozkazom priamo sťažovateľovi napriek tomu, že je právne zastúpený advokátskou kanceláriou na základe plnej moci, ktorá bola priložená k odporu.

5. Okresný súd doručil sťažovateľovi 8. apríla 2022 predvolanie na pojednávanie nariadené až na 7. december 2022, teda s časovým odstupom 8 kalendárnych mesiacov. Následne 27. mája 2022 doručil sťažovateľovi vyjadrenie žalobcu s výzvou na vyjadrenie, avšak len s časťou príloh, ktoré mu podľa výzvy mali byť doručené. Sťažovateľ žiadal o doručenie zvyšnej časti príloh, no okresný súd na jeho žiadosť vôbec nereagoval, čo je rovnako dôkazom neefektívnosti a nesústreďenosti v postupe okresného súdu. Následne sťažovateľ deň pred naplánovaným pojednávaním požiadal okresný súd o jeho odročenie, keďže v dôsledku nedoručenia kompletného vyjadrenia žalobcu sa s ním napriek jeho žiadam nemohol oboznámiť a vo veci vzniesť kvalifikovanú právnu obranu. Okresný súd žiadosti vyhovel a pojednávanie zrušil. Po zrušení pojednávania okresný súd už nevykonal žiaden iný úkon vo veci samej.

6. Od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu upomínaciemu súdu tak uplynulo 2,5 roka, od postúpenia veci okresnému súdu uplynuli 2 roky a 3 mesiace a od posledného úkonu vo veci samej do dňa podania ústavnej sťažnosti uplynul 1 rok. Z obsahu spisu sa pritom javí, že ide o mimoriadne jednoduchú právnu vec spočívajúcu v rozhodovaní o uplatnenom peňažnom nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú súdy bežne pojednávajú.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny postupom mestského súdu v napadnutom konaní, pričom zbytočné prietahy boli spôsobené nečinnosťou, ako aj neefektívnym postupom mestského súdu.

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

9. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo

možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

10. V tomto kontexte ústavný súd dáva do pozornosti aj rozhodovacu prax a judikatúru ESLP v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok ESLP z 15. 10. 1999, č. 26614/95, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, č. 32967/96, body 64, 65 a 66).

11. Celková dĺžka napadnutého konania od podania návrhu upomínaciemu súdu je 2 roky a 7 mesiacov, od postúpenia veci okresnému súdu uplynuli 2 roky a 4 mesiace. Táto dĺžka konania sama osebe nemá ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, aj keď ide o hraničný stav. Ústavný súd zohľadnil, že pojednávanie nariadené vo veci bolo zrušené na žiadosť sťažovateľa, prihliadol aj na všeobecne známe zmeny v organizácii súdnej sústavy, ktoré sa dotkli aj mestského súdu. Celková dĺžka napadnutého konania je aktuálne zlučiteľná s právami sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namieta.

12. Na margo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny zbytočnými prietahmi ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na argumentačné prepojenie daného práva s právami podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru nemohlo v súčasnosti dôjsť ani k porušeniu predmetného práva. Zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že k vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmet konania, teda to, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae* (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*).

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

14. Toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi podať ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2024

Libor Duľa
predseda senátu